

به دوست نادیده

این که در دست تو هست ای نازنین   تا نپنداری که کاغذ پاره ایست
هست حرفی از بیانی آتشین   داستان عاشق بیچاره ایست

دل بتو بستم ندیده روی تو   ناشنیده از لب تو یک سخن
در خیال خود قد دلجوی تو   کرده ام آرام جان خویشتم

تو زمن بیگانه ای من باتو خویش   با تو هرگز من نگشتم آشنا
با دلی افسرده با فکری پریش   هر جا هستی نیم از تو جدا

هر جا هستی منم با تو قرین   تو نمی بینی و من بینم ترا
گرچه با من تو نگشتی هم نشین   هم نشین خویش بگزینم ترا

گاهی از شرح غمم بگریستی   گاه خندیدی ز بی دردی من
من نمیدانم بجائی کیستی   در جا افتد بدستت این سخن

من دلی دارم که یاری بایدش   یکک نگاه مهربان خواهد ز تو
هر چه بد در این جهان پیش آیدش   چاره و تدبیر آن خواهد ز تو

کراچی، شنبه ۱ - اردی بهشت ۱۳۴۵   ۲۱ آوریل ۱۹۵۶

سعید نفیسی